

piątek, 22.12.2023

Dziś mamy wspomnienie Świętej Franciszki Cabrini, dziewicy i zakonnicy

Franciszka urodziła się jako ostatnia z trzynastorga dzieci w dniu 15 lipca 1850 r. w Lombardii. Jej rodzicami byli Augustyn Cabrini i Stella Oldini. O religijności rodziny świadczy fakt, że wszyscy uczestniczyli codziennie we Mszy świętej, a pracę traktowali jako swojego rodzaju posłannictwo na ziemi. Wieczorami w domu czytano katolickie pisma. Kiedy Franciszka miała 20 lat, w jednym roku utraciła oboje rodziców. Po studiach nauczycielskich pracowała przez dwa lata w szkole. Próbowiła poświęcić się na wyłączną służbę Bożą, ale z powodu słabego zdrowia nie przyjęto jej ani u sercanek, ani u kanonizjanek. Wstąpiła przeto do Sióstr Opatrzności (opatrznoscierek), u których przebywała 6 lat (1874-1880). Zakon został założony do opieki nad sierotami. Po złożeniu ślubów została przez założyciela, biskupa Lodi, mianowana przełożoną zakonu. Miała wówczas 27 lat. Wtedy to obrała sobie imię Franciszki Ksawery, marzyła bowiem od dziecka, by zostać misjonarką. 14 listopada 1880 r. założyła z siedmioma towarzyszkami zgromadzenie Misjonek Najświętszego Serca Jezusowego, którego celem była praca zarówno wśród wierzących, jak i niewierzących. Napisała również regułę dla nowej rodziny zakonnej. Za cel postawiła zakonowi pracę wśród wiernych i niewiernych dla zbawienia dusz nieśmiertelnych. W 1888 roku udała się do Rzymu, gdzie założyła dom zgromadzenia. Tu przy ołtarzu św. Franciszka Ksawerego złożyła ze swoimi towarzyszkami ślub pracy na Wschodzie. Potem zetknęła się z biskupem Placencji, Scalabrinim, a ten wskazał jej inne pole działania. Mówił o losie włoskich emigrantów za oceanem. Leon XIII zachęcił ją, by tam podjęła pracę ze swoimi siostrami. Papież zwolnił Franciszkę od ślubu pracy na Wschodzie. Siostry udały się więc do Stanów Zjednoczonych. Pracowały w oratoriach świątecznych, w więzieniach, w katechizacji, szkolnictwie parafialnym, posługiwały chorym. Za oceanem powstało wiele nowych domów, samo zaś zgromadzenie uzyskało w 1907 r. aprobatę Stolicy Apostolskiej. Franciszka przekazała mu duchowość ignacjańską, równocześnie wryła jednak na nim rysy swej własnej osobowości, przenikniętej duchem wiary i gotowością misjonarską. Wkrótce powstały nowe domy w Chinach i Afryce. Franciszka Ksawera zmarła cicho, bez cierpień i agonii w Chicago 22 grudnia 1917 roku, w 67. roku życia. Zostawiła 66 placówek i 1300 sióstr. Za dyspensą papieża Piusa XI proces kanoniczny odbył się w trybie przyspieszonym, tak że już w roku 1938 tenże papież dokonał beatyfikacji Sługi Bożej, a w 8 lat potem papież Pius XII wyniósł ją uroczystie do chwały świętych. Franciszka jest patronką emigrantów. W ikonografii św. Franciszka Ksawera przedstawiana jest w stroju zakonnym, zgodnie z fotografią z 1914 r. Jej atrybutem jest Boże Serce. Źródło: <https://brewiarz.pl/czytelnia/swieci/12-22.php3> <https://imiona.net.pl/franciszka-ksawera-cabrini/>